

VOOR ECLECTISCHE NATUURRELIGIE BEOEFENAARS

HELLENISMOS RELIGIE

Over Mythologie & Hellenisme

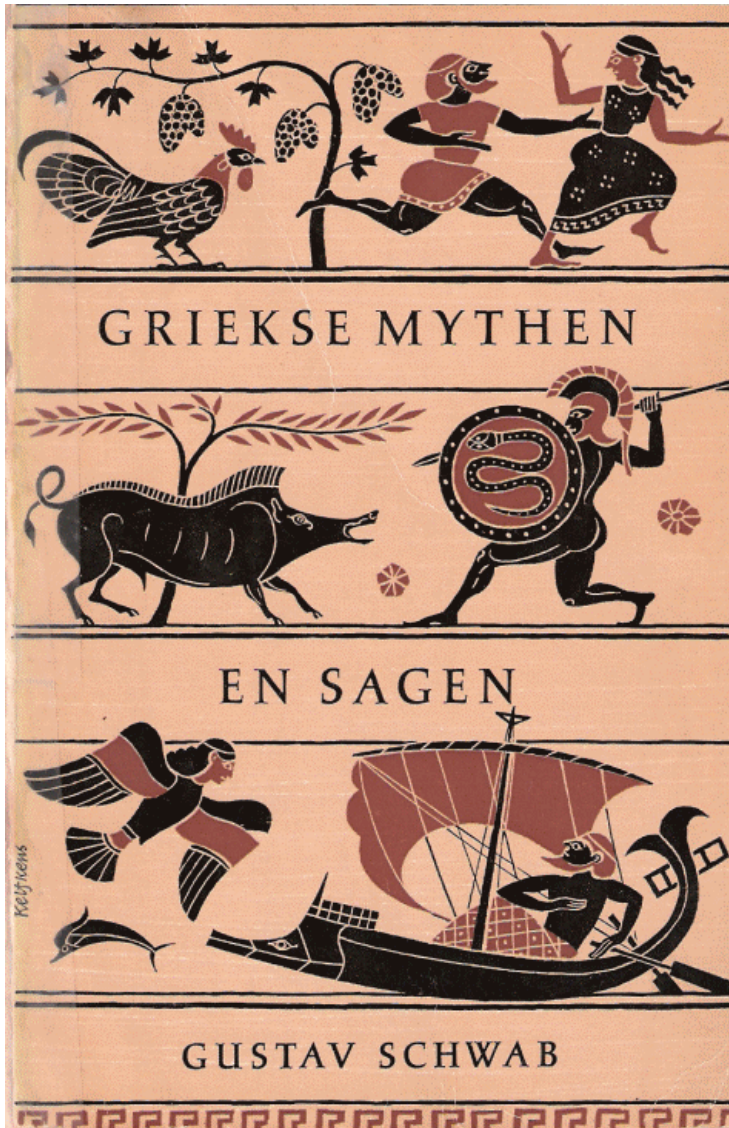
Voorwoord

Jullie kennen mij als Suzanne, ik ben drs. in Geschiedenis, met als afstudeerrichting de oudheid. Ik beschouw mezelf als Helleniste en Eclectische Heks. Samen met Jolanda, maak ik de lessen over het Hellenismos. Persoonlijk vinden wij, dat dit onderdeel niet mag ontbreken als eclectische heks zijnde. We hopen dat we jullie een ervaring rijker mogen maken en wie weet waar het jullie brengt.

Blessed Be

Suzanne & Jolanda

Mythologie

Mensen die de weg van de oude religie volgen komen in aanraking met mythologische verhalen. Vaak prachtige verhalen, sommige ook angstaanjagend. Maar in hoe verre laat jij je, in een mythologische verhaal meesleuren en waarom?

Wat is Mythologie en hoe staan we in de 21ste eeuw hier in en gaan we er mee om?

Tegenwoordig kijken we heel anders tegen een mythe aan dan onze voorouders, meer met een bepaalde nuchterheid, omdat we tegenwoordig wel beter of anders weten. Het zijn prachtige verhalen, de kracht van nu is om de boodschap erin te vinden voor jou, die in het verhaal zit.

Het zijn niet de problemen zelf die het ons zo moeilijk maken, maar de manier waarop we tegen deze problemen aankijken (naar de Griekse wijsgeer (Epictetos).

Volgens Ellis ontstaan problemen vooral door de manier waarop we aankijken tegen de gebeurtenissen die ons overkomen, zo ook over bv. Mythologisch verhalen.

Mythologie is de leer van de goden van een bepaald volk. Het is een verzameling vertellingen (mythen) waarin uitgelegd wordt hoe de wereld waarin een volk leeft is ontstaan. Een voorbeeld is hiervan het Christendom. In de bijbel wordt uitgelegd hoe het leven in die tijd was en hoe het ontstaan is.

Het was de Griekse Herodotos die de term 'mythe' introduceerde in de 5e eeuw voor Chr. Eigenlijk introduceerde hij 'mythos', hij wilde een onderscheid maken tussen fictieve volksverhalen en objectieve verhalen over het verleden. Een mythos was, het gesproken woord, het verhaaltje.

Mythen zijn niet altijd de waarheid. Het is een waarheid. Ze zijn niet altijd de waarheid, omdat ze niet wetenschappelijk verklaarbaar zijn. Mythe behoren tot een religie. Ze berusten niet op feiten maar op symbolische vertellingen om zeer oude wijsheden door te geven.

Overal in de wereld, in welke stroming dan ook heeft men het over de onderwereld (hel), boven wereld (hemel) en de tussen wereld.(aarde).

Maar (ongezonde) angst wordt aangewakkerd bij de mens door de verhalen over de onderwereld.

Benamingen voor onderwerelden in verschillende stromingen zijn

- **Hades:** (Romeinse en Griekse mythologie), met Tartarus als het gruwelijkste gedeelte
- **Hel:** (christendom)
- **Helgardh en Niflheimr:** (Noordse mythologie)
- **Yomi:** (Japanse mythologie)
- **Netu:** (Egyptische mythologie)
- **Schimmenrijk:** klassieken
- **Naraka:** boeddhisme, het dieptepunt van de reis van de ziel
- **Abaddon** betekent in het Oude Testament *het dodenrijk*, de demon heeft dezelfde naam (hij wordt ook *prins-engel van de hel* of de *engel des afgronds* genoemd).

Demons (niet verwarren met entiteiten of orbs) wezens spelen een belangrijke rol in de mythologie van vele culturen, van de asura van het hindoeïsme aan de tzitzimimeh van de Azteken. De universele verschijning van demonen in religies en culturen uit de hele wereld spreekt misschien een fundamentele wens om de aard van het kwaad te begrijpen en de motivatie achter de slechte daden. Dan zet men lieve een demon in, om zo je slechte eigenschappen te verdoezelen, wel zo makkelijk zo draag je zelf geen verantwoording af, geef een demon hiervan de schuld en alles is opgelost.....

Als mens zijn we geneigd, de oorzak bij iets of iemand anders neer te leggen, wel zo makkelijk, ze hoef je zelf geen verantwoording af te dragen. Dat is exact hetzelfde, wat hierboven beschreven staat, je weigert dan jouw deel van oorzaak en gevolg in te zien, maar geef liever iets of iemand de schuld! Daarin accepteren we vaak niet wat er is gebeurd en laten niet los, met alle gevolgen van dien. We gaan dan als ware aan symptoom bestrijding doen, maar de oorzaak de kern blijft en dat is de kern in jezelf. Zolang de mensheid dat blijft doen de verantwoording niet bij hen zelf zoeken maar neerleggen bij iets of iemand, zal de wereld niet beter worden.

De mythologie van demonen is vrij complex, met vele culturen die uniek hiërarchieën van demonen en een aantal van de beroemde naam demonen, zoals Satan in de christelijke mythologie. Vele culturen hebben bijgelovige tradities die worden verondersteld om demonen af te weren, variërend van het verlaten van offers aan de demonen om het dragen van bepaalde voorwerpen om ze te weren.

Veel culturen hebben ook een assortiment van vriendelijke demonen en kwade demonen, hoewel het soms moeilijk zijn om het verschil te vertellen. Er zijn vele soorten demonen. Sommigen, bijvoorbeeld, zijn slechts speels aarde of de natuur geesten, die genieten van het maken van kwaad, terwijl anderen worden geclassificeerd als verleiders.

Hoever gaan we zelf in het geloven van een demon en waar ligt onze waarheid hierin of realiteit. Stel je zelf de vraag; “wij natuurreligie beoefenaars geloven niet in de duivel/satan en weten ook waarom, maar waarom laat men zich dan wel mee voeren in een angst van een andere mythologisch demon?”

Hoever gaan we zelf in het geloven van een demon en waar ligt onze waarheid hierin of realiteit?.

We zijn er als natuurreligie beoefenaars zijnde, zelf inmiddels achter dat, wij geen satan of duivels aanhangers zijn. We weten dat dit wezen tot leven is geroepen door het christendom, dus een mythe is. Ik hoef niemand uit te leggen waarom dit wezen tot leven is geroepen, vooral uit eigen belang, hebzucht, machtmisbruik, maar ook om de oude religie te verdrijven. Kortom bangmakerij tegen ons heidenen, om zieltjes te winnen.

Zo werden en nu nog, ook onnodige (ongezonde) angsten gecreëerd bij de mensheid, men liep en nog, als ware op de tenen door het leven, bang iets fouts te doen. We kwamen in de werelden van angst en chaos, gecreëerd door de mens zelf, meestal uit eigen belang door machthebbers en door de zieltjes zelf, die daar in geloofde dus zelf binnenhaalden.

Deze bangmakerij komt in elk werelddeel voor, bij elke vorm van religie.

Als natuurreligie beoefenaar zijnde geloven we al lang niet meer in de duivel, maar een ander demon uit een andere mythe kunnen wel angsten op gaan wekken. Niet geloven in de duivel, maar wel in een ander demon. Terwijl het exact hetzelfde is, geef te denken, waar verliezen we de realiteit uit het oog en waarom? Zoals we kunnen lezen bij mythologie; berusten Mythologische verhalen, niet op feiten maar op symbolische vertellingen om zeer oude wijsheden door te geven, er zit een boodschap in verwerkt.

Hoe komt het dat we ons hierin laten meeslepen?

Mooi voorbeeld is mijn eigen ervaring hierin.

Ik was 25 jaar, mijn dochter was anderhalf jaar toen ik ziek werd, was veel moe etc. Wist niet wat me scheelde, toen zag ik een programma over mensen die bezeten waren geweest door de duivel. Ik weet het nog als de dag van gisteren, het was een programma van Koos Postema. Ik dacht dat is het, de duivel zit in mij, ik ging dat zo geloven en het maakte me zeker en zwakker. Na een maand kwam ik er per toeval achter dat ik wellicht PMS had. Ik had ondertussen wel zelf de duisternis naar me toe gehaald, door erin te geloven zat ik diep in die duisternis.

Door te gaan geloven dat ik PMS en niet bezeten was voelde ik me langzaam uit die duisternis komen. Het geloof dat ik niet bezeten was had ik overwonnen, dat dit niet kon en een verzinsel was vanuit de kerk. Door homeopathie werd ik beter van mijn werkelijk klacht PMS. Maar het heeft me een half jaar gekost omdat demon uit me hoofd te krijgen, nu weet ik beter, veel beter.

Nu ben ik me bewust, dat ik mezelf heb laten leiden naar de wereld van angst en chaos, niet een wezen. De mens zelf roept de duisternis op, of alle andere negatieve aspecten op zich af, omdat je met je simpelweg daarin gaat geloven.

Hierin heb mijzelf laten leiden door een symptoom (oorzaak en gevolg), omdat ik niet wist wat er werkelijk speelde en weigerde naar mijn kern te gaan, gaf ik iets de schuld

We laten ons zelf leiden naar de wereld van angst en chaos, daar zijn we zelf verantwoordelijk voor.

Wat is voor jou waar en wat niet, waar geloof je in en waarom?

Waarom geloof je niet meer in de duivel/satan en laat een ander gelijksoortige wezen je wel de stuipen op het lijf jagen?

We kunnen ons dan afvragen, waarom wekt dit wezen of iets angst bij me op?

Wat moet ik nog uitdiepen om uit die wereld van angst te komen?

Welk oud karma of gebeuren moet ik van me afschudden?

Hoe komen we uit deze wereld van Angst en Chaos?

Dit heeft met name te maken met het kwantumbrein en de blauwdruk die we achten laten, al eeuwen lang, dus ook in de kosmos.

Vanaf 2012 moeten we juist van die angsten en bangmakerij af, anders maken we keer op keer met ons brein een blauwdruk wat we achterlaten in ons kwantumbrein zodat het telkens een reconstructies van een gebeuren, laten gebeuren, angsten keren terug in welke vorm dan ook. Dat doen we dus al eeuwen en eeuwen lang, dus het kwantumbrein van de kosmos zit vol ermee.

We moeten daar vanaf, van die angsten, van die machtmisbruikers, etc. door het te demonteren, door er niet meer in te geloven. Niet meer vanuit angsten te gaan leven etc. Maar vanuit vrede, liefde, passie, saamhorigheid, niet laten leiden door haat, afgunst, angsten, chaos, bangmakerij, want dat zijn onze ergste demonen onze satan in jou, laat ik maar zeggen.

Dat gaat natuurlijk niet vanzelf, daar moet aan gewerkt worden en dan kom je bij een punt, dat kan alleen jij veranderen. Weg met dat blauwdruk uit mijn kwantumbrein, weg met die reconstructie, ga uit mijn systeem want dat is het, het is van mijn, niet van een wezen, niet van iets of iemand, van mijn, want ik laat het binnen.

Hoe kom ik eruit?

Door te kijken waarom je dit angstig gevoel hebt en er aan te gaan werken.

Je geloof niet in Satan, je weet ook waarom, dus geloof dan ook niet in een ander soortgelijke wezen, laat je daar dan niet door vangen, anders reconstrueer je het keer op keer. Bekijk het vanuit nuchterheid vanuit een realiteit, stap uit de wereld van angst en chaos uit de duisternis, door er niet meer in te geloven. Leren zonder angsten te leven, zonder bangmakerij uit een ver verleden, in stromende energie van het nu te gaan zitten. Alleen zo voorkomen de reconstructie uit ons kwantumbrein uit het blauwdruk. Zolang dit niet gebeurt, zoals we in de ban blijven van allerlei angsten door wat dan ook, reconstrueren we de angst hierover op, we blijven erin hangen, zodat het zich blijft voorzetten. Zo blijven we Angst en Chaos creëren, blijft er haat, afgunst, oorlogen, machthebbers, demons komen.

Het is niet makkelijk, dat geef ik toe, maar door de juiste signalen op te vangen hetzij van andere of iets anders, kan zeker bijdragen. Zoals een duwtje in de rug krijgen bij het fietsen in tegenwind, het maak het fietser lichter en toch trap je zelf mee. Want tenslotte moet je, jezelf bevrijden uit deze wereld van Angst en Chaos.

Als het je lukt, er bovenuit te stijgen, geeft dat licht maar zeker verlichting. We hebben hierin als mensheid nog een lange weg te gaan, om al die angsten, chaos uit ons systeem te krijgen, uit de wereld te gaan van angst en chaos en in de wereld van liefde, passie, saamhorigheid etc. voorgoed te stappen. Dan moet men als ware een sociale opoffering doen, delen, jezelf niet boven een ander plaats. Dat geeft een tweestrijd, net als in de politiek, links versus rechts

Maar iedere stap die gezet wordt naar de wereld van licht, vrede, liefde, passie, saamhorigheid etc. begint bij jezelf en als wij natuurreligie beoefenaars, daar met ons allen aan werken zeker in goed vertrouwen en in liefde en saamhorigheid met elkaar, komen we al een heel eind.

Ik geloof er stellig in; als we uit alle angst stappen, onze eigen verantwoording nemen, van het verre verleden, heden en toekomst etc., dan demonteren we alle blauwdrukken uit ons kwantumbrein en uit het brein van de kosmos en verslaan we voorgoed de duisternis met daarin hun aanhangers, machtmisbruikers, etc. Zonder dat, hebben we als mens op moeder aarde nog een lange weg te gaan. Dan blijven machthebbers en andere personen en of wezens met duistere krachten ons in hun greep houden, weet dat jij je eigen regie hierover in handen hebt.

Wie het verleden blijft hekelen, komt nimmer vooruit (citaat Jolanda)

Uitspraak van Ghandi

*Geluk is er,
als dat wat je denkt,
wat je zegt en wat je doet,
met elkaar in harmonie is.*

Op mijn site <http://natuurreligie.simpson.nl/Mythologie> vind je onder sommige woorden linken waar je naar behoefte meer kan lezen over bv de Griekse wijsgeer Epictetus. Er staan drie rubrieken op de site, ieder verwijzen naar meer linken.

Jolanda Mentrix Knossos covens

Mythen & Hellenisten

Het zijn geen gewone verhalen van oermensen die de natuur proberen te verklaren zoals algemeen aangenomen wordt. Voor Hellenisten, betekenen mythen iets anders. Voor de oude Grieken was een mythe iets anders. Mythen van de oude Grieken vertellen ons verhalen van goden, mensen en helden – het is onze vorm van theologie. Het zijn woorden of standpunten over Goden.

Volgens Fritz Graf is een mythe iets dat een geldige verklaring geeft over de oorsprong van de wereld, van de maatschappij en haar instellingen, over de Goden en hun relatie met stervelingen. Om het kort te zeggen, het geeft een geldige verklaring over alles waar het menselijke bestaan van afhangt.

Dus mythen zijn geen fabels voor Hellenisten, maar theologische verhalen die spirituele waarheden bevatten die voor ons belangrijk zijn in onze relatie tot onze Goden. Deze mythen kun je zien als de heidense versie van de Bijbelse verhalen. Het verschil ligt hem echter in het feit dat wij de mythen niet zien als iets letterlijk of iets definitief. De mythen zijn gewoon een fictioneel verhaal dat een waarheid illustreert. Ik zeg waarheid omdat bij de oude Grieken van één verhaal alleen maar één officiële versie van bestond. De Grieken waren verdeeld in kleine stadstaten die elk hun theologie en hun versies van mythen hadden, die verschillen van de andere stadstaten.

Het is door deze mythen dat we voor het eerst kennis maken met de Goden. Omdat zeer weinig Hellenisten opgegroeid zijn in deze godsdienst, wordt het hen niet aangeleerd van kleins af hoe ze de Goden moeten vereren. Iedere Hellenist zijn of haar benadering tot deze godsdienst en haar Goden zijn anders. Wij zijn genoodzaakt om het ons zelf aan te leren hoe we de Goden mogen vereren. Daarom kijken de meeste onder ons naar geleerden hoe we dat moeten. Wij erkennen dat historische feiten i.v.m. onze godsdienst maar vijftig procent is, de rest hangt af van ons.

Als we de mythen willen lezen zoals het moet, mogen we ze niet lezen zoals we een krantbericht lezen of naar de tv kijken. We moeten ze ontleden, onderzoeken naar thema's en variaties, harmonie en tweedracht, toon en ritme. In andere woorden. We moeten ze lezen alsof we naar muziek zouden luisteren. Dit is zo omdat we als we naar muziek luisteren, we erop reageren op een intellectuele en emotionele manier die eigen is aan ons, dat zeer persoonlijk is.

Jolanda

Betekenis Hellenismos

Hellenismos heeft twee betekenissen. In de eerste plaats is het een historische stroming die begon met de verovering van het Perzische rijk door Alexander de Grote in de 4de eeuw voor Christus. Het gevolg van die verovering was de verspreiding van de Helleense cultuur en religie die nauw verwant waren aan elkaar. Deze stroming wordt meestal Hellenisme genoemd.

Aangezien de oude Grieken zelf geen naam gaven aan hun godsdienst, kunnen we er zelf een naam aan geven zoals Hellenismos/ Hellenisme, Helleense polytheïsme of Helleense heidendom. De term Hellenisme is een mooie omschrijving van de Griekse cultuur en godsdienst. In historische en kunsthistorische kringen wordt de term gebruikt voor de omschrijving van de impact van de Helleense kunst. De volgelingen van de Helleense Goden gebruiken het ook als naam voor hun godsdienst. Het gebrek aan een naam die de godsdienst omvat en door iedereen wordt aanvaard, kan verwarrend zijn. En geloof me, het zal niet de enige verwarring zijn die je zult tegenkomen.

Wat is Hellenismos?

Voor de meeste mensen betekent de term Hellenismos of Hellenisme niet veel. Voor degene die geschiedenis of kunstgeschiedenis bestuderen weten dat deze term verwijst naar de Hellenisatie van het midden oosten en de rest van de toenmalige wereld. Dit werd in gang gebracht door de veroveringen van Alexander de Grote. Juist vandaag de dag heeft deze term - na de verklaring die ik zonet gegeven heb- ook een religieuze betekenis; nl. dat deze term de godsdienst van Hellas beschrijft. Ik ga nu proberen en ik zeg wel proberen te omschrijven wat Hellenisme is.

De Hellenen gaven niet direct een naam aan hun godsdienst, maar wel aan de verschillende stromingen binnen hun godsdienst zoals Dionysisme, Orphisme, Eleusische Mysteriën en ga zo maar verder.

Men kan ook een naam geven aan de godsdienst door het Olympianisme te noemen, de godsdienst van de Olympische Goden- ook wel Dodektheon genoemd. Hellenisme staat het dichtst bij hun godsdienst te beschrijven, want de Hellenen hadden niet echt een woord voor godsdienst. Hun godsdienst was verweven in alles: cultuur, taal, dagelijks leven, religie, kunst, enz... Hun pantheon bestond uit Goden die uit verschillende hoeken van de Helleense wereld kwamen zoals Aphrodite, die van Cyprus kwam, Apollon en Artemis die van Delos kwamen, Ares die van Thrakië kwam, enz... Al deze Goden hadden hun eigen cultus, theologie en mythen en stonden in relatie met elkaar vooral door de mythen. Het geloof in Goden wordt polytheïsme genoemd en je hebt twee soorten polytheïsme: hard polytheïsme en zacht polytheïsme. Hard polytheïsme betekent dat men gelooft dat de Goden aparte, bewuste wezens die afzonderlijk bestaan.

De Hellenen, Romeinen, Babyloniërs, Sumeriërs, enz.. waren allemaal harde polytheïstisch culturen. Dit is een veralgemening van deze twee termen. Zacht polytheïsme betekent dat men gelooft in Goden, maar dat deze Goden aspecten zijn van één of enkele Goden. Een voorbeeld hiervan zijn de Egyptenaren. Maar over de eeuwen werden de Hellenen zachte polytheïstisch door toedoen van de Platonisten en de Neo - Platonisten. De Hellenen geloofden niet alleen in Goden, maar ook in Angeloi, Daimonoi, nimfen, Satyren, zielen, helden, en personificaties van bepaalde natuurelementen en onder andere ook bepaalde emotionele toestanden zoals wraak, jaloezie, liefde, enz...

Al deze wezens werden vereerd en de meeste genoten ook cultstatus. De Hellenen offerden een stuk van hun maaltijd aan hun Goden, goten plengoffers uit voor hen. Er waren rituelen om bepaalde Goden tevreden te stellen- om het zo te zeggen. Men voerde rituelen uit ten ere van de voorouders, helden, Goden, enz... Als iemand sterft, kreeg hij een muntstuk mee, die onder zijn tong gestoken werd om zo voor te zorgen dat Kharon hem over de Styx zet. Als iemand sterft dan begeleid Hermes of Hekate deze persoon naar de Onderwereld waar drie rechters op hem wachten om deze persoon te berechten. Naar gelang hoe deze persoon leefde kon hij ofwel naar het Elysium gaan (de Helleense versie van de hemel) of de Tartaros (beetje gelijk hel) waar vijanden van de Goden en degene die hybris gepleegd hebben zitten. Hellenisme kent geen oorspronkelijke zonde gelijk bij het christendom, maar erkent wel de dubbele kant van de menselijke aard.

Want volgens de Prometheus mythe, zijn we geschapen naar het evenbeeld van de Goden. Wat met geschapen of gecreëerd wordt bedoeld moet ieder voor zich uitmaken, maar als de Goden dualistisch in aard zijn, zo zijn wij ook. Er zijn verschillende benamingen voor onze godsdienst. Een veel gebruikte is Hellenist of Helleense polytheïst. Het woord heiden wordt niet veel meer gebruikt omdat vele Hellenisten afstand ervan willen doen om niet verward te worden met Wicca. Een bekend probleem is dat vele nieuwe Wiccans Wicca zien als de enige vorm van heidendom waardoor ze "heiden" met "Wiccan" zullen verwarren. Meestal wordt "heiden" dan ook met een hoofdletter geschreven. Gelukkig zijn er ook vele Wicca bij die deze fout niet maken en zich echt

de moeite doen om zich te informeren over de oorsprong van hun godsdienst en hun godsdienst echt bestuderen. Iets wat je ook vindt bij vele polytheïsme die zich bij één cultuur beperken en daarbij alles opzoeken wat ze kunnen over de cultuur en de religie van die cultuur in een poging om zoveel mogelijk te leren. Het probleem dat zich hierbij voordoet is dat men op een bepaald ogenblik de boeken moet opzij leggen en zelf gaan ontdekken wat en waar men precies in gelooft. De boeken die men moet bestuderen zijn voor het grotendeels academici en niet mensen die in deze Goden geloven. Dus men kan niet alles zomaar aannemen voor waarheid wat ze daarin schrijven.

Wat zijn de Verschillende benaderingen tot Hellenisme

Rituelen als gebeden zijn belangrijk bij Hellenisme. Hellenisme draait meer rond de praktijk dan rond de juiste geloofsbeleving. Hellenisme is meer een gemeenschappelijke godsdienst waar de gemeenschap centraal staat. Hellenisten verkiezen traditie en gemeenschap boven iets anders. Daarom dat er zo veel festivals zijn. Hellenisten weten dat wat je doet in de gemeenschap, voor de gemeenschap invloed zal hebben op verschillende manieren en niveaus. Hellenisme draait niet om één individu, maar om een gemeenschap. Het is een godsdienst dat voor een hele gemeenschap is.

Het probleem ligt echter in het feit dat deze godsdienst niet meer beoefend werden in meer dan 1500 jaar. Dus liggen twee paden voor de Hellenisten.

De ene is alles opbouwen van de teksten die beschikbaar over deze godsdienst of zelfs iets opbouwen. Het heropbouwen van oude godsdiensten wordt reconstructionisme genoemd. Het zelf opbouwen van een godsdienst die niet meer beoefend wordt zonder naar enige teksten i.v.m. deze godsdienst te kijken wordt meer eclectisme genoemd. Eclectisme is ook de term die gebruikt wordt om tradities aan te duiden die Goden van verschillend pantheon samenneemt en in één pantheon steekt. De Romeinen deden dit ook, maar brachten alleen Goden in hun pantheon die samengingen met de rest, geen Goden die totaal niets te zien hadden met de andere Goden of totaal niets gemeen hebben zoals Jupiter- Quetzalcoatl. Daarin verschilt de oude Romeinse godsdienst met de Neo - heidense tradities.

Voor de Hellenist, de beoefenaar van de Helleense godsdienst betekend deze religie een persoonlijke relatie met één van de Goden die hij/ zij heeft uitgekozen als zijn patroon of matrone goden. Deze relatie wordt elke keer vernieuwd door gebeden en rituelen. Hoewel men vroeger zich kon uitroepen als priester gaat dit in de hedendaagse tijd niet meer, want er wordt teveel verwacht van een priester die hij moet naleven, iets wat de Helleense priesters van vroeger niet aan moesten denken.

Want toen was elk hoofd van een familie de familiepriester, die gebeden en rituelen moest voorleiden. Voor een Hellenist (of het nu eclectisme of Wiccan is geeft nu niet) telt alleen de persoonlijke relatie met zijn Goden door gebeden en rituelen. Voor een (Helleense) reconstructionist bereikt men deze relatie door niet alleen te bidden en rituelen uit te voeren, maar ook via studie- de studie van zijn Goden. Een reconstructionistische Hellenist bereikt een persoonlijke relatie en contact met zijn Goden door eerst alles over hen te leren, dan te bidden en dan komt men aan de rituelen. Een reconstructionist kijkt naar de geschiedenis hoe men zijn Goden vereerde voor de komst van christendom.

Magie en Hellenisme

Wat magie betreft: de Hellenen keurden magie af. Ze beschouwden hekserij als iets destructief en was verboden. Maar aan de andere kant, maakte magie ook deel uit van hun leven. Ze wendden zich tot magie voor de goede dingen zoals genezen, geluk, liefde, enz. De Hellenen en later de Romeinen hebben een min of meer hypocriete houding – om het zo te noemen – tegenover magie en hekserij. Ze erkennen dat er twee verschillende soorten magische praktijken waren. De ene was bedoeld om mensen te helpen, terwijl de andere bedoeld was om mensen en zaken kapot te maken (vervloekingen). Officieel beoefenden ze geen magie, maar mensen deden het toch. De rituelen die zij uitvoerden hadden niets met magie te maken, maar met godsdienst. Hekserij was de wereld uw wil opleggen door middel van magie. Hekserij staat totaal los van Wicca, hoewel Wicca haar godsdienst heeft opgebouwd rond hekserij, zijn Wicca en hekserij twee verschillende zaken. Maar deze twee worden meestal met elkaar verwisseld. Of de Hellenist magie wil beoefenen of niet, is totaal zijn zaak. Daarin is de Hellenist vrij om te doen wat hij wil. Hellenisme draait meer rond uw hart volgen in plaats van de groep.

Iedereen is vrij om het beoefenen zoals hij of zij het wil. Maar als men kiest voor reconstructionisme, moet men deze weg volgen. Er bestaan geen toezeggingen tussen reconstructionisme en eclectisme. Dit betekent dus dat men alles moet opbouwen vanuit de bestaande teksten, met een tintje persoonlijke gnosis erbij wel te verstaan, want men kan niet alles opbouwen vanuit de bestaande teksten. Het persoonlijke kan men niet opbouwen vanuit de teksten, die moet van de beoefenaar zelf komen.

Hellenismos is geen magische godsdienst. Men kan Hellenismos en Wicca niet naast elkaar leggen en vergelijken. De verschillen zijn te groot om met elkaar te vergelijken. Helleense polytheïsten die magie beoefenen zullen dit niet noodzakelijk doen om er zelf beter van te worden, maar meer om de Goden de eer te brengen die ze verdienen. Dit is min of meer het basisprincipe van Hellenisme. Het verschil tussen Hellenisten die magie beoefenen en Wiccans is dat voor de Hellenist in kwestie, magie een toevoeging is en geen onderdeel uitmaakt van de godsdienst.

De oorsprong van de mens

In tegenstelling tot de monotheïstisch godsdiensten van onze tijd, heeft het Helleense heidendom geen antwoord op de vraag hoe de mens op Aarde is gekomen. We hebben wel mythen die dat gedeeltelijks verklaren, maar het is niet zo belangrijk. Hellenisme erkent dat de mensheid deel uitmaakt van de natuur. Maar wij zijn niet het hoogtepunt van de schepping. Wij erkennen dat de mens tot stand is gekomen zoals elk ander wezen op deze planeet. Maar dit werd zelden van dichtbij bekeken en onderzocht, waar we vandaan komen.

De oude Grieken hadden onze aanwezigheid aanvaard als een vaststaand feit. Voor hen was het niet zo belangrijk waar we vandaan kwamen. Het is ook een reden waarom de mythe van de zondvloed zo weinig aanhang had in Hellas. Wat wel belangrijk was voor hen is de verering van de Goden, de juiste rituelen uitvoeren, enz... Doordat hun godsdienst zo verweven was in hun dagelijks leven, hadden ze zelf geen woord voor religie. Het dichtstbijzijnde woord voor religie voor hen was Eusebia. Voor de Grieken betekende het een levenslange toewijding aan de Goden en wordt dikwijls ondersteund door de praktische zaken zoals rituelen en plengoffers brengen.

Filosofische benadering tot Hellenismos

Er zijn verschillende benaderingen tot Hellenismos. De ene is de methode hoe ze de Goden vereren (recon vs eclecticisch), de andere is de filosofische benadering. Hoewel ze vroeger niet echt deel uitmaakten van de religie, is dat nu nog zo het geval. Drieduizend jaar geleden stelden de filosofen alles in vraag. Iets wat mogelijk gemaakt werd door het feit dat men Er was immers geen dogma, geen heilig boek waaruit alles opgevolgd moet worden. Er was ook geen sprake van een georganiseerde priesterklasse. Er waren wel priesters, maar hun functie was meer tempels onderhouden, schoon houden en rituelen leiden bij openbare gelegenheden zoals festivals.

Vandaag de dag, grijpen meer Hellenisten naar de filosofie zoals die van de Orphici, Pythagoreas, Parmenides, Empedokles, Plato, Sokrates, Aristoteles, enz... De filosofen zochten naar een verklaring van vele zaken, inclusief wie de Goden waren, hoe ze eruit zien en waarom ze zich gedroegen in de mythen. De filosofen van toen waren gelijk de theologen van nu, die de godsdienst ontleden en proberen te ontcijferen. De reden waarom zoveel Hellenisten naar filosofie kijken, is omdat het een andere manier geeft om Hellenisme te benaderen. Via filosofie krijgen ze een andere ervaring en kennis bij het vereren van de Goden.

De mening van de filosofen werd niet erkend als een officieel standpunt, noch iets dat aanvaard werd door alle Grieken uit hun tijd. Het maakte zelf niet deel uit van religieuze opvattingen uit die tijd. De filosofen zochten naar antwoorden op vragen die toen veel gesteld werden, en deels beantwoordt werden door de godsdienst. Hoewel godsdienst er een theologische wending aangaf, zochten zij naar antwoorden op een rationele manier.

Hellenisme (religie)

Hellenisme of **Hellenistisch polytheïsme** (Grieks: Ελληνική εθνική θρησκεία) is een moderne religieuze beweging, die de **Griekse mythologie** en de **Oud-Griekse godsdienst** aan de hand van antieke en moderne bronnen reconstrueert en aan de moderne wereld aanpast. Als hoofdgoden worden de twaalf **Olympische goden** vereerd.

In **Griekenland** is het Hellenisme sinds de **jaren negentig** aan een opmars bezig; vanaf 1997 bestaat er een organisatie die opkomt voor het Hellenisme, namelijk Supreme Council of Ethnikoi Hellenes. **Polytheïstisch** reconstructionisme is geen religie zelf, maar is de **methodologie** voor het herinvoeren van een historische polytheïstische religie in de moderne wereld.

Hellenismos, of **Hellenisme**, is de Helleense religie en de traditionele manier van leven, gefocust op de **Griekse Goden**, in het specifiek gericht tot de Twaalf **Olympiërs**. Ook het herstel van de Klassieke Griekse waarden en ethiek valt hieronder.

Bestaan en groeperingen

Het Hellenistisch Reconstructionisme (Hellenismos) bestaat in **Griekenland** en andere landen. Er is geschat dat er ongeveer 2000 echt genoteerde volgelingen zijn van de religie in **Griekenland** zelf, met daarbij zo'n 100.000 die soortgelijke interesses hebben (anno 2005). Er bestaan geen officiële cijfers van volgelingen wereldwijd.

Er bestaat eigenlijk geen officiële benaming voor de religie. Men zegt zowel **Hellenisme**, Hellenismos, Hellenistisch reconstructionisme, de Helleense religie als de Helleense traditie. Hellenismos is een term die vooral populair is in **Engels** sprekende landen. Het woord komt overeen met het **Engelse** woord Hellenism en betekent (in **Oud-Grieks**) de beschaving en cultuur van het **Oude Griekenland**, maar wordt ook gebruikt in **Nieuw-Grieks** om te verwijzen naar de

volledigheid van het Helleense volk en cultuur. Het gebruik van deze term in verband met religie stamt af van een systematische inrichting van de Griekse religie door de **Romeinse keizer Julianus Apostata**. Deze term werd voor het eerst gebruikt in een moderne context door Andrew Campbell, de schrijver van het boek *Old Stones, New Temples*.

In Griekenland zelf

De **Griekse organisatie** (Eng: Supreme Council of Ethnikoi Hellenes of afgekort tot YSEE; Opperste Raad van Etnische Hellenen in het Nederlands) is ontstaan in 1997 en treedt op als een paraplu-organisatie in **Griekenland** en is openbaar actief. YSEE is één van de stichtende leden van het World Congress of Ethnic Religions (WCER; Wereldcongres van Etnische Religies) en leidde het zevende WCER-congres in juni 2004. YSEE is goed bezig om de organisatie te worden die de Helleense religie wereldwijd vertegenwoordigt. YSEE is bovendien een lid van het **Europese Unie** actie programma om **discriminatie** te bevechten. Ongeveer 2500 mensen waren aanwezig bij het YSEE Prometheia feest in 2005. De organisatie verwijst voornamelijk naar de religie als "Etnisch Polytheïstisch, Helleense Traditie" of simpelweg "Hellenismos". De volgelingen worden door hen "Ethnikoi Hellenes" genoemd.

Een andere **Griekse** organisatie is Dodekatheon (Gr: Δωδεκάθεον), wat Twaalf Goden betekent en dus verwijst naar de **Olympiërs**. Zij gebruiken de term ἑλληνική θρησκεία (hellēnikē thrēskeia) wat vertaald wordt als Helleense religie.

Een derde organisatie is Hellinki Hetaireia Archaiphilon (Lat: Societas Hellenica Antiquariorum). Zij verkiezen de benaming: de traditionele Helleense religie van de Dodekatheon.

Helleens polytheïsme

De **Oude Grieken** waren een **polytheïstisch** volk, en zij namen hun religie met zich mee van hun thuisland in het eigenlijke **Hellas**, naar de vele kolonies in **Magna Graecia**, **Ionië**, de kusten van de **Zwarte Zee**, enz. De religie evolueerde uit eerdere tradities van de **Mykeense beschaving** die hen voorafging in **Hellas**, en mogelijk ook met elementen uit de nog oudere **Minoïsche religie**. Aan het einde van de vierde eeuw culmineerde het verval van de traditionele polytheïstische religies van het **Imperium Romanum**, die al vele tientallen jaren bezig was, door de groei van het **christendom** in een reeks edicten van **Keizer Theodosius I** die alle **Heidense** religies verbood, en alle heidense **tempels** in het Imperium liet sluiten. Deze werden vervolgens geplunderd en onteerd door christenen om hun overwinning te vieren. Desondanks bleven heidense tradities vaak nog bestaan, vooral op het platteland en in afgelegen gebieden. De laatste oude Helleense polytheïsten werden pas in de 10e eeuw uitgeroeid door verplichte bekering tot het christendom in **Lakonië**, dat toen onderdeel was van het **Byzantijnse Rijk**.

Het Helleense polytheïsme vereert als primaire Goden de **Dōdekátheon** (Grieks: Δωδεκάθεον) of Twaalf Olympische Goden. Er bestaan verscheidene variaties in samenstelling van de Twaalf, maar de meest gebruikte is de volgende: **Zeus**, **Hēra**, **Poseidōn**, **Apóllōn**, **Artemis**, **Aphrodítē**, **Arēs**, **Hēphaistos**, **Athēna**, **Hermēs**, **Dēmētēr**, en **Hestia**. In een andere veel voorkomende variant neemt **Dionysos** de plaats in van Hestia, die voor hem haar plaats zou hebben afgestaan om onder de mensen te vertoeven. Naast de Twaalf leefden nog tal van andere Goden op **Olympos**, zoals **Hēraklēs** en zijn derde vrouw **Hēbē**. Daarnaast waren er nog verscheidene Goden die elders verbleven, zoals **Haidēs** en zijn bruid **Persephonē**, **Hekátē**, de **Mousai**, enz.

De Oud-Griekse religie kende dus zeer veel variaties qua belang dat aan bepaalde goden werd gehecht, al waren er ook bepaalde ideeën die steeds terugkeert. Zeus was bijvoorbeeld steeds Koning der Goden. Daarnaast kende iedere polis eigen mythes of variaties van mythes, eigen geloven, praktijken en tradities. Iedere polis kan dus in feite omschreven worden als een eigen **denominatie**, welke wel eerder gericht is op een juiste praktijk, dat wil zeggen een praktijk die beantwoordt aan **Nomos Arkhaios** of "oude gewoonte". Dit is de Griekse manier van denken en doen. De cultus in een polis was ruwweg in te delen in 3 cultussferen:

- de publieke of populaire cultus die door de polis werd georganiseerd, met alle religieuze feestelijkheden die daarmee samenhangen, teneinde de gunst van de Goden voor de polis te verzekeren.
- de private of huishoudcultus die door de families werden gepraktiseerd om de zegen van de Goden voor het huishouden en de familie te verzekeren.
- de mysteriecultus, waarvan er verscheidene waren, die enkel door ingewijden kon worden beleden.

Bron [http://nl.wikipedia.org/wiki/Hellenisme_\(religie\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Hellenisme_(religie))

Wat is Hellenion?

Hellenion is een U.S. gebaseerde religieuze organisatie (kerk), die gericht is op de heropleving en beleving van Helleense polytheïsme. Ze benaderen de godsdienst van een reconstructionistische kijk, wat betekent dat ze de religie proberen heropbouwen, gebaseerd op teksten van uit de oudheid of boeken geschreven door historici, die het onderwerp bekeken hebben. Ze leggen de nadruk op zowel een historische precedent en respect voor de persoonlijke spirituele inspiratie en gnosis.

Hellenion in Amerika hun site <http://www.hellenion.org/index.html>

Samengesteld: door Jolanda Mentrax
Natuurreligie Groep Knossos Anders (NGKA)